

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

WETSONTWERP

tot aanvulling van de wet dd. 5 mei 1958 tot bevordering van de financiering van de voorraden van de steenkolenmijnen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE ECONOMISCHE ZAKEN (1), UITGEBRACHT DOOR DE HEER BERTRAND.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw commissie heeft in haar zitting van 26 november ll. het wetsontwerp, ertoe strekkende de financiering van de steenkoolvoorraden te bevorderen, onderzocht.

Alhoewel dit wetsontwerp aanleiding kon geven tot een algemeen onderzoek betreffende de volledige toestand van onze kolennijverheid, heeft de commissie, op verzoek van de heer Minister van Economische Zaken, er zich toe beperkt, alleen de technische kant ervan te onderzoeken.

Door de heer Minister van Economische Zaken werd een uiteenzetting gegeven betreffende de inhoud en de betekenis van het ontwerp.

Door de wet van 5 mei 1958 werd de verpanding van de steenkoolvoorraden mogelijk gemaakt terwijl voor de seizoenvoorraden een systeem van bankvoorschotten, die bij de Nationale Bank herdisconterbaar zijn, uitgewerkt werd.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Brasseur.

A. — Vaste leden : de heren Bertrand, Bode, Claeys, Décarpentrie, De Gryse, Dehandschutter, Dupont, le Hodey, Pêtre, Van Caneghem, Van Hamme, Verhenne. — Castel, Collard (Leo), Denis, Detiège, Gailly, Gelders, Toubeau, Van Hoorick, Van Winghe, — de Looze, De Clercq.

B. — Plaatsvervangers : de heren Charpentier, d'Alcantara, De Sae-
ger, Eeckman, Robyns, Servais — Boeykens, Cugnon, Deconinck,
Major, Nazé. — Drèze.

Zie :

20 (B. Z. 1958) :

N° 1 : Wetsontwerp.

N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

PROJET DE LOI

complétant la loi du 5 mai 1958 favorisant le financement des stocks des charbonnages.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DES AFFAIRES ECONOMIQUES (1)

PAR M. BERTRAND.

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans sa réunion du 26 novembre dernier votre Commission a examiné le projet de loi favorisant le financement des stocks des charbonnages.

Bien que ce projet de loi fût de nature à justifier un examen général de la situation de notre industrie charbonnière, votre Commission, à la demande de M. le Ministre des Affaires Économiques, s'est bornée à en examiner l'aspect technique.

M. le Ministre des Affaires Économiques a exposé le fond et la portée du présent projet de loi.

La loi du 5 mai 1958 a rendu possible la mise en gage des stocks de charbon, tandis qu'un système d'avances bancaires sur warrants réscomptables à la Banque Nationale a été mis au point pour les stocks saisonniers.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Brasseur.

A. — Membres titulaires : MM. Bertrand, Bode, Claeys, Décarpentrie, De Gryse, Dehandschutter, Dupont, le Hodey, Pêtre, Van Caneghem, Van Hamme, Verhenne. — Castel, Collard (Leo), Denis, Detiège, Gailly, Gelders, Toubeau, Van Hoorick, Van Winghe. — de Looze, De Clercq.

B. — Membres suppléants : MM. Charpentier d'Alcantara, De Sae-
ger, Eeckman, Robyns, Servais. — Boeykens, Cugnon, Deconinck,
Major, Nazé. — Drèze.

Voir :

20 (S. E. 1958) :

N° 1 : Projet de loi.

N° 2 : Amendements.

Door deze maatregelen is echter het vraagstuk van de financiering der steenkolenvoorraden, die het gevolg zijn van de huidige economische conjunctuur, niet opgelost.

De kolenvoorraden bedroegen op 15 november 1958. 6.739.289 ton en vertegenwoordigen een waarde van meer dan 5 miljard frank. Volgens de huidige vooruitzichten wijzen alle tekens in de economische conjunctuur erop, dat de stijging der kolenvoorraden in de komende maanden nog zal toenemen.

De huidige kolenvoorraden werden als volgt gefinancierd :

70 % door bankkredieten en eigen geldmiddelen;

20 % door niet betaling der bijdragen van de sociale zekerheid;

10 % door realisatie van het activa.

Het is duidelijk dat een verdere ophoping van kolenvoorraden aan een groot aantal kolenmijnen ernstige financiële moeilijkheden zal veroorzaken. Dit wetsontwerp moet met het oog daarop een eerste tegemoetkoming verlenen. Het is niet de bedoeling het te doen voorkomen alsof door deze wet, het vraagstuk van de kolencrisis opgelost wordt. Het wil alleen tegemoetkomen aan sommige moeilijke toestanden ten einde een te grote werkloosheid in de mijnen te vermijden.

Het is om dezelfde doelstelling te bereiken, dat de Hoge Autoriteit van de E. G. K. S. een mechanisme geschapen heeft, dat toelaat een financiële hulp te verlenen, teneinde de verdere ophoping van conjuncturele kolen- en cokesvoorraadden mogelijk te maken.

Deze financiële hulp vanwege de E. G. K. S. is slechts mogelijk mits door de regering een gelijke tegenwaarde wordt verleend.

Alleen de kolenmijnen welke meer dan 12.000 ton per jaar produceren en waarvan de huidige voorraad meer dan 35 dagen productie bedraagt, kunnen een geldelijke tussenkomst bekomen overeenstemmend met de verhoging van hun voorraad, verwezenlijkt vanaf 1 november 1958. Rekening houdend met de tussenkomst van regeringswege mag de toegestane hulp maximum 100 frank per ton bedragen, na 1 november 1958 opgeslagen.

Voor de steenkolen voor industrieel gebruik bestaan de kosten van het opslaan van conjuncturele voorraden — in normale omstandigheden — uit een vast bedrag van 50 à 75 frank per opgeslagen ton en uit een bedrag dat wisselt volgens de duur van de opslag en dat op 50 frank per jaar wordt geschat. Tijdens de vorige conjuncturecyclus bedroeg de duur van de opslag gemiddeld 18 maanden. Het maximumbedrag van de toelage zou dus lager zijn dan de kosten van een normale conjunctureuropslag.

De voorraden, die in België op 31 oktober 1958 reeds waren opgeslagen, bedroegen ongeveer 6.600.000 ton, hetgeen voor de bijkomende voorraden dus een hogere vaste uitgave dan voor de normale voorraden medebrengt, evenals een langere opslagduur, zodat de steun van de Hoge Autoriteit minder gunstig wordt voor de meeste Belgische mijnen dan voor de mijnen der anderebekkens van de Gemeenschap.

Anderzijds hebben de reeds aangelegde voorraden de geldmiddelen der mijnen en zelfs de mogelijkheden van normaal krediet van de meeste mijnen totaal opgebruikt, zodat deze mijnen enkel nog de steun van de Hoge Autoriteit zouden kunnen bekomen en het grote aantal sluitingen verminderen, indien zij over andere financieringsmiddelen konden beschikken dank zij het warranteren van de bestaande voorraden.

Toutefois, ces mesures n'ont pas résolu le problème du financement des stocks de charbon résultant de la conjoncture économique actuelle.

Au 15 novembre 1958, les stocks de charbon atteignaient 6.739.289 tonnes, correspondant à une valeur de 5 milliards de francs. Selon les prévisions actuelles, tous les indices de la conjoncture économique confirment que ces stocks ne feront que s'accroître au cours des prochains mois.

Les stocks de charbon actuels ont été financés comme suit :

70 % par crédits bancaires et trésorerie propre;

20 % par suite du non-paiement des cotisations à la sécurité sociale;

10 % par réalisation de l'actif.

Il est évident que l'accumulation continue des stocks de charbon entraînera de sérieuses difficultés financières pour un grand nombre de charbonnages. Le présent projet sera un premier remède. Il ne s'agit pas de créer l'impression que le problème de la crise charbonnière sera réglé par cette loi, qui tend à remédier à certaines situations difficiles, afin d'éviter l'aggravation du chômage dans les mines.

Dans ce même but, la Haute Autorité de la C.E.C.A. a établi, un mécanisme permettant d'accorder une aide financière en vue de faciliter l'accumulation continue des stocks conjoncturels de charbon et de coke.

A cette aide financière de la C. E. C. A. doit correspondre une contre-partie égale du gouvernement.

Seuls les charbonnages dont la production annuelle dépasse les 12.000 tonnes et dont les stocks actuels représentent une production de plus de 85 jours peuvent bénéficier d'une aide financière correspondant à l'augmentation de leurs stocks à partir du 1er novembre 1958. Compte tenu de l'intervention gouvernementale, l'aide financière accordée pourra atteindre 100 francs au maximum par tonne stockée après le 1er novembre 1958.

Pour les sortes de charbon à usages industriels, les frais de stockage conjoncturel — réalisé dans des conditions normales — comportent une partie fixe de 50 à 75 francs par tonne stockée, plus une partie variable avec la durée de stockage, estimée à 50 francs par année. Pendant le cycle conjoncturel précédent, la durée moyenne du stockage a été d'environ 18 mois; le montant maximum du subside serait donc inférieur aux frais d'un stockage conjoncturel normal.

Les stocks déjà accumulés en Belgique au 31 octobre 1958 étaient d'environ 6.600.000 tonnes; il en résultera donc, pour les stocks supplémentaires, une charge fixe plus élevée que pour les stocks normaux et une durée de stockage plus longue, rendant l'aide de la Haute Autorité moins avantageuse pour la plupart des mines belges que pour celles des autres bassins de la Communauté.

D'autre part, les stocks déjà constitués ont épousé toute la trésorerie des mines et toutes les possibilités de crédit normal de la plupart d'entre elles; ces dernières ne pourraient ainsi bénéficier de l'aide de la Haute Autorité et réduire la fréquence des postes chômés que si elles pouvaient obtenir d'autres moyens de financement, grâce au warrantage des stocks existants.

Dank zij de wet van 5 mei 1958 kon een nieuw soort pand worden ingevoerd, doch door de in omloop gebrachte warrants konden slechts seizoenvoorraden worden gefinancierd; de duur van die financiering loopt maar tot 31 januari 1959, en er kan eerst in mei aanstaande opnieuw mee begonnen worden. Bij die financiering was maar een zeer beperkt volume van de voorraden betrokken : in totaal 597.495 ton op 30 oktober 1958, voor een waarde van 615 miljoen; de kredieten, welke op die voorraden konden bekomen worden, bedroegen 259 miljoen.

Nieuwe financieringsmiddelen op langere termijn — 1 à 3 jaar — zouden door toedoen van publiekrechtelijke financieringsinstellingen als de N. M. K. N. ter beschikking van de kolenmijnen kunnen worden gesteld; evengenoemde maatschappij stelt het toekennen van warrantkredieten echter afhankelijk van het verlenen van bijkomende waarborgen, die voor sommige bedrijven alleen zouden kunnen bestaan in de hoofdelijke waarborg van de Staat.

Het wetsontwerp heeft ten doel de Staat in de mogelijkheid te stellen die waarborg te verlenen onder voorwaarden die bij koninklijk besluit worden bepaald. De hier bedoelde voorwaarden zijn die welke reeds zijn gesteld voor sommige warrantverrichtingen, die eerlang zullen plaats vinden, tegen belofte van Staatswaarborg; luidens die voorwaarden mogen aan het bedrijf slechts kredieten worden voorgeschooten om op gang te kunnen blijven en mogen de voorschotten niet meer bedragen dan het thesaurietekort dat blijkt uit de maandelijkse staten van het bedrijf, waarop enerzijds de ontvangsten en anderzijds de uitgaven van de in aanmerking genomen maand staan vermeld.

Het eigenlijke doel van het wetsontwerp is dus de frequentie van de dagen werkloosheid tijdens de eerstvolgende maanden te verminderen door het vergemakkelijken van de voorwaarden tot het bekomen van krediet, waardoor het mogelijk wordt gemaakt bijkomende voorraden op te slaan.

Met de fiscale bepalingen, die bij de regeringsamendementen worden voorgesteld, wordt voornamelijk beoogd de financiële last van de warrantbewerkingen te verlichten door toe te staan dat de warrants ten kantore der hypotheken worden ingeschreven zonder dat zij vooraf dienen te worden geregistreerd.

Algemene Bespreking.

Na de uiteenzetting van de heer Minister van Economische Zaken volgde er een algemene bespreking.

Een lid vraagt dat in het ontwerp, de openbare kredietinstellingen met name zouden aangeduid worden en dat de beperkte gevallen en de strenge voorwaarden van toepassing zouden bepaald worden in de wet.

Hierop werd geantwoord dat de enige openbare kredietinstelling die in aanmerking komt voor deze kredietverlening de Nationale Maatschappij van Krediet aan de Nijverheid is.

Er zullen alleen kredieten toegekend worden, om de exploitatie voort te zetten en de toegestane kredieten zullen in geen geval mogen aangewend worden om vroegere schulden terug te betalen.

Daarom zullen de kolenmijnen die deze kredieten aanvragen maandelijks een tabel met het overzicht van hun financiële toestand moeten voorleggen.

Een lid vraagt dat men in het verslag over dit wetsontwerp een tabel zou opnemen met de samenstelling van de stocks per categorie kolen en per bekken.

Hierna volgt deze tabel met de aanwezige kolenvoorraden per bekken en per categorie van kolen op 15 november 1958.

La loi du 5 mai 1958 a permis la constitution d'un nouveau mode de gage, mais les warrants qui ont été émis n'ont permis que le financement de stocks saisonniers, dont la durée expire le 31 janvier 1959 et ne pourra être repris qu'en mai prochain; il n'intéressait qu'un volume très limité des stocks, soit un total de 597.495 tonnes au 30 octobre 1958, pour une valeur de 615 millions; le montant des crédits obtenables sur ces stocks était de 259 millions.

De nouveaux moyens de financement à plus longs termes, d'une durée de un à trois ans, pourraient être mis à la disposition des charbonnages, par une intervention d'institutions publiques de crédit, telle que la S. N. C. I.; toutefois cette dernière subordonne l'ouverture de crédits de warrantage à l'octroi de garanties supplémentaires, lesquelles — pour certaines entreprises — ne pourrait être que la caution solidaire de l'Etat.

Le but du projet de loi est de permettre à l'Etat de donner cette garantie, dans des conditions fixées par arrêté royal; ces conditions seront celles déjà prévues dans certaines opérations de warrantage qui seront prochainement faites moyennant une promesse de garantie de l'Etat; elles prévoient que le crédit ne pourra être prélevé que pour permettre à l'entreprise de poursuivre son activité; les avances ne pourront excéder le déficit de trésorerie que font apparaître les relevés mensuels de l'entreprise, comportant d'une part les recettes et d'autre part les dépenses propres au mois considéré.

Le but du projet de loi est donc bien de réduire la fréquence des jours chômés au cours des prochains mois, en facilitant l'obtention de crédits qui permettront la constitution de stocks supplémentaires.

Les dispositions fiscales introduites par l'amendement du gouvernement ont principalement pour objet de réduire les charges financières des opérations de warrantage en permettant l'inscription de warrants au bureau des hypothèques sans devoir les soumettre préalablement à l'enregistrement.

Discussion générale.

L'exposé de M. le Ministre des Affaires Économiques fut suivi d'une discussion générale.

Un membre demande que le projet désigne nommément les institutions publiques de crédit et que la loi définisse les cas limités et les conditions rigoureuses d'application.

Il est répondu que la seule institution publique de crédit entrant en ligne de compte pour l'octroi de ces crédits est la Société Nationale de Crédit à l'Industrie.

Les crédits seront octroyés uniquement en vue de permettre la continuation de l'exploitation et les crédits consentis ne pourront, en aucun cas, être affectés à l'apurement de dettes antérieures.

C'est pourquoi les charbonnages sollicitant des crédits devront fournir mensuellement un tableau récapitulatif de leur situation financière.

Un commissaire demande d'insérer dans le présent rapport un tableau donnant la composition des stocks par catégorie de charbon et par bassin.

Ci-après le tableau des stocks de charbons existant au 15 novembre 1958, par-bassin et par catégorie de charbon.

Totale voorraden op 15 november 1958.

Stocks totaux au 15 novembre 1958.

	Kempen Campine	Centre Centre	Charleroi Charleroi	Luik Liège	Bergen Mons	Totalen Totaux	
Ruwe kolenstof :							
Vette B	111.284	24.981	—	—	3.635	139.900	Poussiers bruts :
Vette A	151.420	689	1.314	—	89.948	243.371	Gras B.
3/4 vette	—	32.679	—	—	110.308	142.987	Gras A.
1/2 vette	—	101.909	13.759	438	30.610	146.716	3/4 gras.
Magere	—	55.541	53.628	28.187	90.896	228.252	1/2 gras.
Anthraciet	—	—	408.313	34.973	—	443.286	Magres.
Totaal ruwe kolenstof	262.704	215.799	477.014	63.598	325.397	1.344.512	Anthracites.
Fijnen- en Gruiskolen :							Total poussiers bruts.
Vette B	514.908	26.682	—	—	45.965	587.555	Fines et menus :
Vette A	621.223	18.169	39.122	—	52.039	730.553	Gras B.
3/4 vette	—	58.984	—	—	56.132	115.116	Gras A.
1/2 vette	—	65.820	40.691	1.156	90.828	198.495	3/4 gras.
Magere	—	40.437	180.331	14.451	64.001	299.220	1/2 gras.
Anthraciet	—	—	188.561	200.056	—	388.617	Magres.
Totaal fijnen- en gruiskolen	1.136.131	210.092	448.705	215.663	308.965	2.319.556	Anthracites.
Nootjeskolen :							Total fines et menus.
Vette B	342.277	31.182	—	—	43.719	417.178	Grains et braisettes :
Vette A	97.436	1.853	4.448	—	1.222	104.959	Gras B.
3/4 vette	—	1.294	—	—	29.370	30.664	Gras A.
1/2 vette	—	114.298	48.633	3.419	20.170	186.520	3/4 gras.
Magere	—	63.110	162.412	63.007	37.753	326.282	1/2 gras.
Anthraciet	—	—	283.582	77.797	—	361.379	Magres.
Totaal nootjeskolen	439.713	211.737	499.075	144.223	132.234	1.426.982	Anthracites.
Geklasseerde, gezeefde en schachtkolen :							Total grains et braisettes.
Vette B	211.833	4.557	—	—	2.268	218.658	Classés, criblés, tout-venant :
Vette A	127.766	185	548	—	19.164	147.663	Gras B.
3/4 vette	—	3.669	—	—	5.524	9.193	Gras A.
1/2 vette	—	34.625	7.548	1.431	8.654	52.258	3/4 gras.
Magere	—	80.340	24.458	4.565	20.988	130.351	1/2 gras.
Anthraciet	—	—	16.900	1.319	—	18.219	Magres.
Totaal geklasseerde, gezeefde en schachtkolen	339.599	123.376	49.454	7.315	56.598	576.342	Anthracites.
Kolenslik :							Total classés, criblés, tout-venant.
Vette B	48.398	6.343	—	—	29.581	84.322	Schlamm :
Vette A	22.621	2.729	43.511	—	70.616	139.477	Gras B.
3/4 vette	—	15.805	—	—	32.612	48.417	Gras A.
1/2 vette	—	45.746	19.629	2.140	10.753	78.268	3/4 gras.
Magere	—	49.360	110.602	17.763	28.199	205.924	1/2 gras.
Anthraciet	—	—	121.596	108.076	—	229.672	Magres.
Totaal kolenslik	71.019	119.983	295.338	127.979	171.761	786.080	Anthracites.
Gemengde :							Total Schlamm.
Vette B	84.817	—	—	—	898	85.715	Mixtes :
Vette A	59.717	2.149	—	—	31.546	93.412	Gras B.
3/4 vette	—	—	—	—	3.446	3.446	Gras A.
1/2 vette	—	6.990	1.665	—	300	8.955	3/4 gras.
Magere	—	22.565	2.888	227	—	25.680	1/2 gras.
Anthraciet	—	—	57.639	10.970	—	68.609	Magres.
Totaal gemengde	144.534	31.704	62.192	11.197	36.190	285.817	Anthracites.
Totaal kolen :							Total mixtes.
Vette B	1.313.517	93.745	—	—	126.066	1.533.328	Total charbons :
Vette A	1.080.183	25.774	88.943	—	264.535	1.459.435	Gras B.
3/4 vette	—	112.431	—	—	237.392	349.823	Gras A.
1/2 vette	—	369.388	131.925	8.584	161.315	671.212	3/4 gras.
Magere	—	311.353	534.319	128.200	241.837	1.215.709	1/2 gras.
Anthraciet	—	—	1.076.591	433.191	—	1.509.782	Magres.
Totaal kolen	2.393.700	912.691	1.831.778	569.975	1.031.145	6.739.289	Anthracites.
Steenkoolbriketten :							Total charbons.
Briketten	—	347	4.054	6.703	261	11.365	Agglomérés :
Eierbriketten	—	399	6.644	43.148	252	50.443	Briquettes.
Totaal industriebriketten	—	746	10.698	49.851	513	61.808	Boulets.
Totaal kolen en industriebriketten	2.393.700	913.437	1.842.476	619.826	1.031.658	6.801.097	Total agglomérés.
							Ensemble charbons et agglomérés.

Bespreking der artikelen.

Door de regering werden op de oorspronkelijke tekst amendementen ingediend, er toe strekkend een artikel 2 en 3 toe te voegen.

Ten einde tot een logische schikking van de artikelen van het wetsontwerp te komen, werden de oorspronkelijk tekst en de amendementen over vier artikelen verdeeld, derwijze dat ieder artikel een wijziging aan een artikel van de wet van 5 mei 1958 behelst.

De aldus gewijzigde artikelen en het geheel van het ontwerp werden aangenomen met 10 stemmen en 6 onthoudingen.

De Verslaggever.

De Voorzitter.

A. BERTRAND.

M. BRASSEUR.

TEKST DOOR DE COMMISSIE AANGENOMEN.**Eerste artikel**

Het eerste lid van artikel 7 van de wet van 5 mei 1958 tot bevordering van de financiering van de voorraden van de steenkolenmijnen, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 7. — Het voorrecht van de houder van de warrant wordt openbaar gemaakt door inschrijving in een register dat hiervoor gehouden wordt op het kantoor der hypotheken in het ressort waarvan de gemeente gelegen is, waar zich de bedrijfszetel bevindt van de steenkolenonderneming, die op de warrant aangeduid is als opslagplaats van de voorraad. »

Art. 2.

Artikel 10 van dezelfde wet wordt vervangen door volgende bepaling :

« Art. 10. — In artikel 14 van het besluit van de Regent van 26 juni 1947 houdende het Wetboek der zegelrechten, bekragtigd bij artikel 1 der wet van 14 juli 1951, wordt het 2^e vervangen door hetgeen volgt :

« 2^e de op een warrant, andere dan een kolenwarrant, geschreven melding tot vaststelling van een schuldbekentenis van geldsom in voordeel van de houder van die titel. »

Art. 3.

Aan dezelfde wet wordt een artikel 12 toegevoegd, dat als volgt is opgesteld :

Art. 12. — Onder de voorwaarden welke bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit te bepalen zijn, kan de Staat zijn waborg aan de door openbare kredietinstellingen op een kolenwarrant verleende voorschotten hechten.

Art. 4.

Aan dezelfde wet wordt een artikel 13 toegevoegd, dat als volgt is opgesteld :

« Art. 13. — Volgende woorden worden toegevoegd aan artikel 30 van het koninklijk besluit n° 64 van 30 november 1939, houdende het Wetboek der registratie-, hypothek- en griffierechten, gewijzigd door artikel 11 der wet van 23 augustus 1948 : « of met kredietverrichtingen gedaan onder het voordeel der wet tot bevordering van de financiering van de voorraden van de steenkolenmijnen ». »

Deze bepaling heeft uitwerking op 1 augustus 1958. »

Examen des Articles.

Le Gouvernement a déposé des amendements tendant à ajouter un article 2 et un article 3 au texte original.

En vue d'une présentation logique des articles du projet de loi, le texte original et les amendements ont été répartis sur quatre articles, chaque article comportant ainsi une modification d'un article de la loi du 5 mai 1958.

Les articles ainsi modifiés et l'ensemble du projet ont été adoptés par 10 voix et 6 abstentions.

Le Rapporteur.

Le Président.

A. BERTRAND.

M. BRASSEUR.

TEXTE ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.**Article premier.**

Le premier alinéa de l'article 7 de la loi du 5 mai 1958, favorisant le financement des stocks des charbonnages est remplacé par le texte suivant :

« Art. 7. — Le privilège du porteur du warrant est rendu public par l'inscription qui en est faite dans un registre tenu à cet effet au bureau des hypothèques qui a dans son ressort la commune sur le territoire de laquelle se trouve le siège d'exploitation de l'entreprise charbonnière, qui est désignée dans le warrant comme l'endroit où le stock est déposé. »

Art. 2.

L'article 10 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 10. — A l'article 14 de l'arrêté du Régent du 26 juin 1947 contenant le Code des droits de timbre, confirmé par l'article 1er de la loi du 14 juillet 1951, le 2e est remplacé par ce qui suit :

« 2e la mention inscrite sur un warrant, autre qu'un warrant charbonnier, pour constater une obligation de somme au profit du porteur de ce titre. »

Art. 3.

Il est ajouté à la même loi un article 12, rédigé comme suit :

Art. 12. — Aux conditions déterminées par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, l'Etat peut attacher sa garantie à des avances consenties, sur warrant charbonnier, par des institutions publiques de crédit.

Art. 4.

Il est ajouté à la même loi un article 13, rédigé comme suit :

« Art. 13. — Les mots suivants sont ajoutés à l'article 30 de l'arrêté royal n° 64 du 30 novembre 1939 contenant le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, modifié par l'article 11 de la loi du 23 août 1948 : « ou à des opérations de crédit faites sous le bénéfice de la loi favorisant le financement des stocks des charbonnages ». »

Cette disposition sort ses effets le 1er août 1958. »